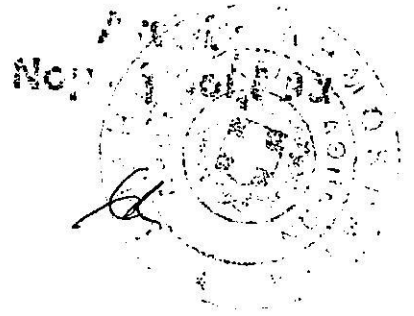

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ
ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Εμδόμε
ως 20/04/2026 υπρ ΑθΠμ 35
+ Δικ. Συμμετοχή

Εμδόμε Κρίση
Εθνική Αθήνα
Κηφισού 18 - Παγκράτι
τηλ. 2106038193

Αριθμός απόφασης

470 /2026

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή Ειρήνη Χάλκου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, η οποία ορίστηκε από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών και από τη Γραμματέα Γεωργία Καραπατάκη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 17 Απριλίου 2026, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ, νομίμως εκπροσωπούμενου από τους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, που εδρεύει στην Αθήνα επί της οδού Καραγεώργη Σερβίας αρ. 10, ΑΦΜ 090165560, τον Υπουργό Υγείας, που εδρεύει στην Αθήνα επί της οδού Αριστοτέλους αρ. 17, τον Υπουργό Εσωτερικών και εν προκειμένω την καθ' ύλη αρμόδια για τη Γενική Διεύθυνση Ανθρωπίνου Δυναμικού Δημοσίου Τομέα Υφυπουργό Εσωτερικών (ΦΕΚ Β' 3715/28-6-2024), που εδρεύουν στην Αθήνα επί της Λ. Βασιλίσσης Σοφίας αρ. 15, το οποίο εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο από τη Δικαστική Πληρεξουσία ΝΣΚ Αναστασία Γιαννατοσύλη (ΑΜ 526) και τη Δικαστική Πληρεξουσία ΝΣΚ Δέσποινα Ρουμπέκα (ΑΜ 671),

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: της δευτεροβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ» (Π.Ο.Ε.ΔΗ.Ν.), που εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού Αριστοτέλους αρ. 22, όπως νόμιμα

εκπροσωπείται, η οποία εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο από την πληρεξουσία δικηγόρο της Άννα Κωνσταντοπούλου (ΑΜ ΔΣΑ 38436).

Το ενάγον ζητεί να γίνει δεκτή η από 15-4-2026 και με αριθμό εκθέσεως καταθέσεως 86678/1298/2026 αγωγή του, που προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο, που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις, που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 30 § 1 εδ. α' του Ν. 1264/1982: «Ο νόμος αυτός, όπως είναι, εκτός από τις διατάξεις των άρθρων 14 §§ 3 -10, 16 §§ 7 -9, 22 §§ 1 και 2, 24 και 27, εφαρμόζεται με τις ειδικές ρυθμίσεις που προβλέπονται παρακάτω ανάλογα και στους έμμοθους πολιτικούς υπαλλήλους του Δημοσίου, με εξαίρεση τους υπαλλήλους της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών (Ε.Υ.Π.), όπως και στους μόνιμους ή με θητεία υπαλλήλους των Οργανισμών τοπικής Αυτοδιοίκησης, των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, των εκκλησιαστικών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου και λοιπών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ακόμη δε και στους υπαλλήλους με σχέση ιδιωτικού δικαίου που κατέχουν οργανικές θέσεις, σύμφωνα με το άρθρο 103 § 3 του Συντάγματος. Το ελληνικό Δημόσιο νομιμοποιείται σε κάθε περίπτωση να προσφύγει ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρ. 22, και διά του Υπουργού που ασκεί τη σχετική εποπτεία, και όταν έχει εκχωρήσει τις σχετικές κρατικές αρμοδιότητες σε Ο.Τ.Α. ή άλλα Ν.Π.Δ.Δ., ακόμα και με μεταφορά προς αυτούς των κατ' αντικείμενο αρμοδίων υπαλλήλων». Με τη διάταξη του άρθρου 3 του Ν. 2224/1994, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 94 του Ν. 4808/2021 ορίζεται ότι «οι συνδικαλιστικές οργανώσεις που κηρύσσουν απεργία στο Δημόσιο, τους ΟΤΑ, τα ν.π.δ.δ., καθώς και σε φορείς, υπηρεσίες, οργανισμούς και επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παρ. 2 του άρθρου 19, υποχρεούνται να καταθέσουν ενώπιον του Ο.Μ.Ε.Δ. (Οργανισμός Μεσολάβησης και Διαιτησίας) αίτηση διεξαγωγής δημοσίου διαλόγου για τα αιτήματα της απεργίας. Η αίτηση αυτή μαζί με την κατάλληλη πρόσκληση σε συνάντηση ανάδειξης μεσολαβητή στον τόπο, ημέρα και ώρα που συνεδριάζει ο Ο.Μ.Ε.Δ., επιδίδεται στον εργοδότη με δικαστικό επιμελητή, με ευθύνη των συνδικαλιστικών οργανώσεων που κηρύσσουν την απεργία, το αργότερο συγχρόνως με τις αιτήσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 19 και στην παράγραφο 2 του

άρθρου 20.» Ο δημόσιος αυτός διάλογος είναι η τελευταία προσπάθεια που θεσπίζει το δίκαιο για την ειρηνική επίλυση της διαφοράς και την αποφυγή της απεργίας και συνεπώς υπηρετεί εν μέρει τους ίδιους σκοπούς, τους οποίους υπηρετεί και η γνωστοποίηση των αιτημάτων τέσσερις (4) ημέρες προ της έναρξης της απεργίας. Η πρόσκληση του εργοδότη σε δημόσιο διάλογο είναι κατά νόμο προϋπόθεση για τη νομιμότητα της απεργίας στο Δημόσιο, τους ΟΤΑ, τα ν.π.δ.δ., καθώς και σε φορείς, υπηρεσίες, οργανισμούς και επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παρ. 2 του άρθρου 19. Η τήρηση της ανωτέρω διαδικασίας είναι υποχρεωτική έστω και αν είχε προηγηθεί οιοσδήποτε διάλογος μεταξύ των μερών. Απεργία πραγματοποιούμενη άνευ προηγούμενης πρόσκλησης προς δημόσιο διάλογο είναι παράνομη (ΕφΠπειρ 258/2008 ΠειρΝομ 2008. 164, Εφαθ 5799/2001 ΔΕΕ 2001. 1032, ΕφΠατρ 917/2000 ΕΕργΔ 2001. 544, Παπασταύρου Απεργία, Γ' έκδ., αριθ. 266, Λεβέντης, Συλλογικό Εργατικό Δίκαιο, 2η έκδοση, σελ. 697 επ.). Εξάλλου, ενόψει και των άρ. 946 παρ. 1 και 947 παρ. 1 ΚΠολΔ, αν η παράνομη απεργία έχει ήδη κηρυχθεί και πραγματοποιείται προσβάλλοντας έτσι το δικαίωμα - και πάντως το έννομο συμφέρον - του εργοδότη για την ομαλή και αδιάκοπη λειτουργία της εργασιακής συμβάσεως, δικαιούται ο τελευταίος να ζητήσει με καταπιηφιστική αγωγή τη μη έναρξη ή τη διακοπή της απεργίας (άρση της προσβολής), ενώ αν έχει εξαγγελθεί και επίκειται με πιθανότητα κατά τη συνηθισμένη πορεία των πραγμάτων ή τις ειδικές περιστάσεις η πραγματοποίηση ή η επανάληψη τέτοιας απεργίας, ο εργοδότης δικαιούται να ζητήσει την απαγόρευσή της, δηλ. την παράλειψή της στο μέλλον (ΑΠ 543/2013 δημ. 2013.251, ΜΠρΑχ 14/2024 δημ. σε τνπ ΝΟΜΟΣ) . Η αγωγή για τη μη έναρξη ή διακοπή της παράνομης απεργίας στρέφεται κατά της συνδικαλιστικής οργάνωσης, που κήρυξε την απεργία, και εισάγεται στο δικαστήριο της έδρας της συνδικαλιστικής αυτής οργάνωσης σύμφωνα με το άρ. 22 παρ. 4 του ν. 1264/1982. Το δικαστήριο με την απόφασή του, όταν δέχεται την αγωγή και διατάσσει τη μη έναρξη ή τη διακοπή της απεργίας ως παράνομης, απειλεί κατά του επαγγελματικού σωματείου, που κήρυξε την παράνομη απεργία χρηματική ποινή και κατά των εκπροσώπων του επαγγελματικού αυτού σωματείου προσωπική κράτηση, όχι για να εξαναγκαστούν οι απεργοί να προσφέρουν παρά τη θέλησή τους εργασία αλλά για να εξαναγκαστεί η διοίκηση του επαγγελματικού σωματείου να συμμορφωθεί προς τη δικαστική απόφαση και λάβει τη σχετική απόφασή του για τη μη έναρξη ή τη λύση της απεργίας στο μέλλον (ΑΠ 528/1990 ΕΛΔνη 1991. 534, Εφαθ 1/1992 ΕΛΔνη 1992.412, Εφαθ 1770/2011 ΕΕργΔ2012.739, Εφαθ 1608/2000 Αρμ 2000.1116, Εφαθ 10461/1990 ΕΛΔνη 1993.90). Εξάλλου, η κατεπείγουσα φύση των διαφορών του άρ. 3 του ν. 1264/1982 επιβάλλει την προσωρινή εκτέλεση των καταπιηφιστικών αποφάσεων, γιατί η επιβράδυνση στην εκτέλεση προκαλεί συνήθως σημαντική

ζημία στον νικήσαντα διάδικο. Το δικαστήριο μπορεί να μην κηρύξει την απόφαση προσωρινά εκτελεστή, αν πιθανολογεί ότι η εκτέλεση θα προκαλέσει ανεπανόρθωτη βλάβη στο διάδικο που ηττήθηκε (Γ. Λεβέντης, Εργατική Νομοθεσία, σελ. 451-452).

Στην προκείμενη περίπτωση το ενάγον με την υπό κρίση αγωγή του εκθέτει ότι η εναγομένη είναι δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, μέλη της οποίας είναι πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές ενώσεις υπαλλήλων, μονίμων ή με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, που υπηρετούν ή εργάζονται στη δημόσια υγεία της Χώρας (νοσοκομεία), στην πρόνοια, την ψυχική υγεία, την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας (ΤΟΜΥ και Κέντρα Υγείας) και την επείγουσα προνοσοκομειακή φροντίδα (ΕΚΑΒ). Ότι στις 8-4-2026 η εναγομένη επέδωσε εξώδικη γνωστοποίηση, με την οποία δήλωνε ότι από την παρέλευση τεσσάρων εργασίμων ημερών από την κοινοποίηση της εξώδικης δήλωσης και μέχρι το πέρας της διαδικασίας αξιολόγησης οποτεδήποτε αυτή ολοκληρωθεί, κηρύσσει απεργία - αποχή από κάθε διαδικασία ή ενέργεια, που συνδέεται με τη διαδικασία αξιολόγησης του ν. 4940/2022, όπως κωδικοποιήθηκε με το ν. 5083/2024, και των κατ' εξουσιοδότηση τούτου εκδοθεισών πράξεων. Επικαλούμενο δε ότι η απεργία αυτή είναι παράνομη και καταχρηστική για τους λόγους, που εκτίθενται στην αγωγή, ζητεί να αναγνωριστεί ο παράνομος και καταχρηστικός χαρακτήρας της άνω απεργίας - αποχής, που κήρυξε η εναγομένη, να απαγορευτεί στην εναγομένη η πραγματοποίηση της άνω απεργίας, άλλως να υποχρεωθεί αυτή να τη διακόψει, να διαταχθεί η απαγόρευση πραγματοποίησης στο μέλλον κάθε απεργιακής κινητοποίησης με το ίδιο περιεχόμενο, μορφή, αιτήματα και σκοπούς με την ένδικη, να απειληθεί σε βάρος της εναγομένης χρηματική ποινή ύψους 3.000 ευρώ για κάθε παραβίαση του διατακτικού της προκείμενης απόφασης, καθώς και να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή ως προς τις κατατηφιστικές της διατάξεις. Τέλος, ζητεί να επιτραπεί η επίδοση της προκείμενης απόφασης ή αποσπάσματος αυτής μετά την 7η νυχτερινή και σε ημέρες αργίες και εξαιρετές λόγω του κατεπείγοντος χαρακτήρα της υπόθεσης, καθώς και να επιβληθεί σε βάρος της εναγομένης η δικαστική του δαπάνη. Με αυτό ως άνω περιεχόμενο και τα αιτήματα η υπό κρίση αγωγή παραδεκτώς φέρεται προς συζήτηση κατά την προκείμενη ειδική διαδικασία των περιουσιακών - εργατικών διαφορών (άρ. 614 ΚΠολΔ) ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, καθ' ύλη και κατά τόπο αρμοδίου Δικαστηρίου προς εκδίκαση αυτής (άρ. 22 παρ. 4 ν. 1264/1982). Ασκείται δε παραδεκτώς από το ενάγον Ελληνικό Δημόσιο, το οποίο νομιμοποιείται ενεργητικώς προς τούτο σύμφωνα με όσα ήδη εκτέθηκαν, και είναι αρκούντως ορισμένη, καθώς διαλαμβάνει απαντα τα υπό του νόμου αξιούμενα στοιχεία για τη δικαστική έρευνα κι εκτίμησή της και με επίκληση της ύπαρξης εννόμου συμφέροντος για το ενάγον καθώς και των λόγων θεμελίωσης

αυτού, απορριπτομένου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού της εναγομένης. Περαιτέρω, η αγωγή είναι νόμιμη, ερειδόμενη της διατάξεις των άρθρ. 23 παρ. 2, 25 Συντάγματος, 19, 20 παρ. 1,2, άρθρ. 21 παρ. 2, 22 παρ. 4, 30 παρ. 8 του ν.1264/1982, 3 του ν. 2224/1994, 281 ΑΚ, 68, 70, 176, 907, 908 παρ. 1, 946 παρ. 1, 947 παρ. 1 ΚΠολΔ, πλην του αιτήματος περί απαγόρευσης πραγματοποίησης στο μέλλον της απεργίας με το ίδιο περιεχόμενο, μορφή, αιτήματα και σκοπούς με την ένδικη, καθώς αφενός δεν γίνεται επίκληση από το ενάγον προκηρυχθείσας ήδη για το μέλλον κι επικείμενης απεργίας με την αυτή μορφή, σκοπούς και αιτήματα, αφετέρου στο παρόν στάδιο δεν είναι δυνατόν να προβλεφθούν οι ειδικές περιστάσεις, υπό της οποίες μπορεί τυχόν να εξαγγελθεί νέα απεργία από την εναγομένη ενώ τυχόν τέτοια προληπτική απαγόρευση μελλοντικών κινητοποιήσεων, που δεν έχουν καν εξαγγελθεί κατά τη συζήτηση της παρούσας, θίγει τον πυρήνα του συνταγματικά κατοχυρωμένου νομίμου δικαιώματος των εργαζομένων να κατέλθουν σε απεργία ή σε στάση εργασίας. Πρέπει, επομένως, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη η αγωγή να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσία.

Από την εκτίμηση της ένορκης κατάθεσης του μάρτυρα, που εξετάστηκε με επιμέλεια του ενάγοντος στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου και περιέχεται στα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, καθώς και των εγγράφων, που οι διάδικοι μετ' επικλήσεως προσκομίζουν, αποδείχθηκαν τα εξής πραγματικά περιστατικά: Η εναγομένη είναι δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, μέλη της οποίας είναι πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις υπαλλήλων, μονίμων ή με σχέση ιδιωτικού δικαίου, που υπηρετούν ή εργάζονται στη δημόσια υγεία της Χώρας (νοσοκομεία), στην πρόνοια, την ψυχική υγεία, την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας (ΤΟΜΥ και Κέντρα Υγείας) και την επείγουσα προνοσοκομειακή φροντίδα (ΕΚΑΒ). Στις 8-4-2026 κοινοποίησε στο ενάγον εξώδικη γνωστοποίηση, με την οποία δήλωνε ότι από την παρέλευση τεσσάρων εργασίμων ημερών από την κοινοποίηση της εξώδικης γνωστοποίησης και μέχρι το πέρας της διαδικασίας αξιολόγησης, οποτεδήποτε αυτή ολοκληρωθεί, κηρύσσει απεργία - αποχή από κάθε διαδικασία ή ενέργεια, που συνδέεται με την διαδικασία αξιολογήσεως του ν. 4940/2022 και των κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδοθεισών πράξεων. Η κατά τα ανωτέρω κινητοποίηση συνιστά αναμφίβολα απεργία, αφού έχει ως αντικείμενο τη μη εκτέλεση συγκεκριμένων εργασιακών καθηκόντων των εργαζομένων, απαραίτητων για την εφαρμογή του ν. 4940/2022, ανεξαρτήτως του ότι οι εργαζόμενοι ασκούν τα υπόλοιπα εργασιακά τους καθήκοντα. Η ως άνω απεργία - αποχή ξεκίνησε από παρέλευση τεσσάρων εργασίμων ημερών από την κοινοποίηση της εξώδικης γνωστοποίησης και συνεχίζεται κατά το χρόνο συζήτησης της υπόθεσης στο ακροατήριο. Όπως ισχυρίζεται το ενάγον και δεν αμφισβητεί ειδικώς η εναγομένη,

δεν τηρήθηκε εκ μέρους της τελευταίας η προβλεπόμενη από το άρ. 3 του ν. 2224/1994 διαδικασία με την υποβολή ενώπιον του Ο.ΜΕ.Δ. αίτησης διεξαγωγής δημοσίου διαλόγου για τα αιτήματα της απεργίας, παράλειψη, που καθιστά την ένδικη απεργία - αποχή παράνομη, σύμφωνα με όσα ήδη εκτέθηκαν, καθώς πρόκειται περί υποχρέωσης, που αποτελεί τυπική προϋπόθεση της νομιμότητας της απεργίας, ανεξαρτήτως του χαρακτηρισμού αυτής ως λευκής (ΕφΠειρ 258/2008 ΠειρΝομ 2008.164). Εξάλλου, το ενάγον έχει έννομο συμφέρον στην άσκηση της ένδικης αγωγής, καθώς λόγοι δημοσίου συμφέροντος επιβάλλουν το έργο των υπαλλήλων, που εργάζονται στη δημόσια υγεία της χώρας να υπόκειται σε αξιολόγηση προς επίτευξη του βέλτιστου τρόπου λειτουργίας των σχετικών υπηρεσιών χάριν της αποτελεσματικότερης εξυπηρέτησης των πολιτών και της ορθότερης λειτουργίας του τομέα της δημόσιας υγείας, απορριπτομένου και κατ' ουσία του σχετικού αντίθετου ισχυρισμού της εναγομένης. Συνεπεία της ανωτέρω παράλειψης, η επίδικη απεργία τυγχάνει παράνομη, παρέλκει δε η εξέταση των λοιπών αναφερόμενων στην αγωγή λόγων ακυρότητας, επιπλέον δε αναφορικά με τον καταχρηστικό χαρακτήρα της επίδικης απεργίας, αυτή προϋποθέτει κατ' αρχήν νόμιμα κηρυχθείσα απεργία, η οποία εν προκειμένω σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά δεν υφίσταται, ως εκ τούτου παρέλκει η εξέταση των σχετικών κεφαλαίων της υπό κρίση αγωγής. Κατόπιν όλων των ανωτέρω πρέπει η υπό κρίση αγωγή να γίνει εν μέρει δεκτή ως βάσιμη και κατ' ουσία, να αναγνωρισθεί ότι η ένδικη απεργία - αποχή είναι παράνομη, να απαγορευθεί η συνέχισή της απειλουμένης σε βάρος της εναγομένης χρηματικής ποινής ύψους 3.000 ευρώ για κάθε παράβαση του διατακτικού της προκειμένης απόφασης, η οποία πρέπει να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή κατά την ως άνω καταψηφιστική της διάταξη, καθώς κατά την κρίση του Δικαστηρίου συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι προς τούτο, ενόψει του ότι ήδη έχει ξεκινήσει η διαδικασία αξιολόγησης βάσει των διατάξεων, κατά των οποίων βάλλει η ένδικη απεργία, κι επίκειται η ολοκλήρωσή της. Εξάλλου, λόγω των περιστάσεων έκδοσης της προκειμένης απόφασης δεν κρίνεται αναγκαία η παροχή άδειας προς το ενάγον για την επίδοση της απόφασης στην εναγομένη μετά την παρέλευση της 7^{ης} νυχτερινής και σε ημέρες αργίας ή εξαιρετέες. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος πρέπει να επιβληθούν σε βάρος της εναγομένης λόγω της ήττας της μειωμένα όμως σύμφωνα με το άρ. 22 του ν. 3693/1957, όπως η παράγραφος αυτή ισχύει μετά την υπ' αρ. 134423/8-12-1992 απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης (ΦΕΚ Β 11/20-1-1993), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρ. 5 παρ. 12 του ν. 1738/1987 κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό (ΑΠ 589/2015).

Αρμόδιος Δικαστικός Επιμελητής εντέλλεται να επιδώσει νόμιμα και εμπρόθεσμα την παρούσα απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Ειδική Διαδικασία Περιουσιακών Διαφορών), με αριθμό 470/2026, προς την δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση με την επωνυμία «Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργαζομένων Δημόσιων Νοσοκομείων (Π.Ο.Ε.ΔΗ.Ν.)», που εδρεύει στην Αθήνα (Αριστοτέλους, αρ. 22), όπως νόμιμα εκπροσωπείται, προκειμένου να λάβει γνώση και για τις νόμιμες συνέπειες.

Αθήνα, 20/4/2026

Η Πληρεξούσια του Ελληνικού Δημόσιου

Αναστασία Ι. Γιαννατσέλη

Δικαστική Πληρεξούσια Α' Ν.Σ.Κ. [ΑΝ 526]

Τηλέφωνο εργασίας: 2132161201

E-mail: a.giannatseli@nsk.gr

